

[Landbrugsministeren.]

den førstnævnte Hindring blev fjernet, idet der blev nedsat et mæglende Udvalg. Tillige blev der gennemført en Bestemmelse, hvorefter der stilledes et kontant Beløb til Raadighed, som udbetales Kreditorerne, naar de gaar ind paa en Nedskaering af deres Gældskrav. Derimod faldt hele Risikoen ved den Slags Udlaan gennem kontante Beløb paa Banker og Sparekasser, hvad der ganske vist betød, at Staten ikke kom ind i nogen Risiko, men paa den anden Side gjorde, at Akkordloven ingen Betydning fik i Praksis, idet Banker og Sparekasser selvfølgelig først og fremmest maa varetage deres egne Interesser, som byder dem at sørge for, at Risikoen bliver saa lille som muligt. De omtalte Laan medfører i sig selv en betydelig Risiko, og derfor er der heller ikke kommet noget ud af Loven af 1927.

I April Maaned 1931 blev der saa i Rigsdagen gennemført en ny Akkordlov, som indeholdt de gamle Bestemmelser om et kontant Beløb og om Udvalgs Nedsættelse. Med Hensyn til Statens Risiko gik man saa vidt, at Staten skulde overtage hele Risikoen, dog saaledes, at de, der fik udbetalt Beløbene, skulde stille Kaution for en Fjerdedel deraf. Men tilbage var det store Spørgsmaal om Pantegældens Inddragen under de Regler, som gælder for den løse Gæld. Om dette er der af Regeringen fremsat Forslag i Folketinget, som endnu ikke er færdigbehandlet, men jeg vil her fremdrage, at det for mig staar saaledes, at hvis Spørgsmaalet ikke bliver løst, kan det ikke nytte at vente sig, at Akkordordninger vil blive gennemført indenfor Landbruget saadan i Massevis. I Sommerens Løb er der gjort visse Erfaringer med Hensyn til den Akkordlov, som blev gennemført i Foraaret. Man er derved kommet til det Resultat, at Loven med visse Ændringer maaske dog kunde fremme Gennemførelsen af Akkordordninger og saaledes faa større Betydning, end den hidtil har haft. De Akkordudvalg, som er nedsat rundt omkring i de forskellige Amter, er blevet hørt om Spørgsmaalet, og de er kommet til samme Resultat, som ogsaa mine egne Erfaringer har ført mig til.

Det Lovforslag, jeg her har den Ære at forelægge for det høje Landsting, og som er vedtaget i Folketinget, gaar derfor ud paa at gennemføre forskellige Ændringer, som jeg ganske kort skal nævne. Ifølge den gældende Akkordlov skulde Akkorderne foruden at godkendes af Amternes Akkordudvalg ogsaa godkendes af Retskredsudvalgene — Udvalg, der blev nedsat i Henhold

til den første Akkordlov af 1927. Det har vist sig i Sommer, at denne Dobbelt-Godkendelse volder betydelige Vanskeligheder, fordi Dommerne, som er Formænd i disse Retskredsudvalg, i mange Tilfælde ikke har den fornødne Interesse for Spørgsmaalet, hvorfor de ofte trækker Tiden ud, ja, maaske endog er med til at hindre, at der opnaas en Akkord. Nu foreslaas det her, at Retskredsudvalgene ikke skal høres i Tilfælde af frivillig Akkord, men kun naar der er Tale om Tvangsakkord.

Efter den gældende Lov kan der ikke ydes Laan til Gennemførelse af en Akkord, hvorved der tilbydes Fordringshaverne mere end 30 pCt. af deres Tilgodehavende. Disse 30 pCt. sættes nu op til 35 pCt.

Man har i Sommerens Løb erfaret, at mange Kreditorer er klar over, at det i Øjeblikket vilde være klogt af dem at gaa til en Nedskaering af deres Tilgodehavende, hvis de kunde faa udbetalt et kontant Beløb, da der ingen Udsigt er til, at de kan faa mere, hvis Ejendommen realiseres, men tværtimod stor Udsigt til, at de vil faa mindre. De har imidlertid samtidig den Opfattelse, at der dog er en Mulighed for, at man i Løbet af nogle Aar kan komme ind i bedre Forhold, som vil betyde, at Landejendomme stiger i Pris, hvilket vil sige, at den paagældende Debitor, Landmanden, maaske om nogle Aar kan sælge sin Ejendom til en betydelig højere Pris, end den i Dag er værd, og paa den Maade indkassere det Beløb, hvormed hans Kreditorer har nedskaaret deres Fordringer. Derfor foreslaas det her, at der yderligere kan tillægges Kreditorerne indtil 35 pCt. af deres Tilgodehavende, naar de indgaar paa at lade denne Del indestaa i Ejendommen. Den nævnte Prioritet forrentes ikke, men forfalder til Udbetaling efter 5 Aars Forløb. Saafremt Konjunkturerne forbedrer sig saa meget, at Gennemsnitsprisen paa Flæsk og Smør i 5-Aars Perioden ligger mindst 35 pCt. over Gennemsnittet af Noteringerne i 2det Halvaar af 1931, udbetales Prioriteten med dens fulde Beløb, i modsat Fald med et forholdsvis nedsat Beløb. Dette betyder en Imødekommen overfor Kreditorerne, som jeg tror i høj Grad vil befordre Muligheden for Akkorders Opnaaelse.

I den gældende Lov staar der, at Amtsudvalget, indtil ny Vurdering til Ejendomsskyld har fundet Sted, i Tilfælde, hvor Handelsværdien efter Udvalgets bedste Skøn afviger fra Ejendomsskyldværdien med Tillæg af Besætning og Inventar, skal være berettiget til at forhøje eller ned-